

ORĘDOWNIK

URZĘDOWY

Adres: Drukarnia
Centralna, Śrem.

powiatu śremskiego.

Telefony:
nr. 110 i 120.

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 g. Ogłoszenia: 20 g. za wiersz nonparelowy 1 łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy — podpisujący za dział nieurzędowy: Eryk Średzki w Śremie.

Dział urzędowy.

Rozporządzenie

Wojewody Poznańskiego, tyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

Z powodu zarazy płucnej bydła rogatego w innych Województwach Państwa Polskiego uznaje się całe terytorjum Województwa Poznańskiego za obszar zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18 i nast. oraz § 78 oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26-go lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 519) oraz odośnych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem. z dnia 7-go grudnia 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 4.), tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa, Dómn i Lasów z dnia 1-go maja 1912 r. (Dz. Urz. 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i za zgodą odn. organ. roln. na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy, celem powstrzymania dalszego jej szerzenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia co następuje:

I. Ograniczenie wprowadzenia (przywozu i przypędu oraz wyprowadzenia (wywozu i wypędu bydła rogatego.

§ 1

Wprowadzenie (przywóz przypędu bydła rogatego) z terenu innych Województw Państwa Polskiego, wolnych od zarazy płucnej, tj. niewyszczególnionych w zd. 1. § 2, o ile transport odbywa się bezpośrednio do Województwa Poznańskiego z ominięciem obszaru Województw, uznanych jako zapowietrzonych (§ 2 zd. 1), uzależnia się do przestrzegania następujących postanowień:

Przy transportach drogami kołowymi (pieszo lub wozem) bydło rogate po przekroczeniu granicy Województwa Poznańskiego legitymowane być musi jednostkowymi świadectwami pochodzenia, wystawionymi przez właściwą władzę miejsca pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia zawierać ma dokładny opis bydła umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości. W świadectwie należy również wymienić miejscowość przeznaczenia i miejscowość pochodzenia, jak również wiek zwierzęcia oraz datę wydania świadectwa, pozatem opatrzyć je należy czy-

telnym podpisem (imię i nazwisko) wydającego świadectwo oraz pieczętą odn. urzędu kompetentnego do wydawania świadectw pochodzenia.

O ile bydło nie jest wiezione koleją lub statkiem, ma wprowadzający mieć zawsze przy sobie świadectwo na każdą sztukę. Świadectwo na bydło wiezione koleją lub statkiem, należy dołączyć do listu przesyłkowego.

Odn. bydła wprowadzonego, przestrzegać należy wszelkich środków weterynaryjno-policyjnych obowiązujących na obszarze Województwa Poznańskiego, a bydło to doprowadzone na miejsce przeznaczenia w przeciągu 48 godzin winne być zgłoszone i zapisane do miejscowego katastru bydła za doręczeniem odnośnemu urzędowi posiadanych legitymacji zwierzęcia, a dokumentu legitymacyjnego na bydło rogate, przeznaczone na rzeź, winny najpóźniej przed ukończeniem badania mięsa być doręczone dotyczącemu urzędowemu badaczowi mięsa lub zarządowi rzeźni, który je unieważnia przez przekreślenie i przechowuje na przeciąg 1 roku adnotowując na jego odwrotnej stronie adres danej osoby, do której zwierzę w czasie uboju należało.

§ 2

Wprowadzenie (przywóz — przypęd) bydła rogatego z Województwa zapowietrzonego zarazą płucną t. j. z Województwa: Białostockiego, Lubelskiego i Warszawskiego uzależnia się od uprzednio uzyskanej piśmiennej mej zgody i od przestrzegania następujących warunków:

Odnosnie bydła przeznaczonego na bezpośrednią rzeź, transport odbyć się może tylko koleją żelazną za uprzednią piśmienną zgodą miejscowej władzy policyjnej, miejsca przeznaczenia i przy telegraficznym uwiadomieniu tej miejscowej władzy policyjnej o załadunku transportu z podaniem przypuszczalnej daty przybycia transportu na stację przeznaczenia.

Bydło to musi być kryte świadectwem pochodzenia, wystawionem przez właściwą władzę miejsca pochodzenia oraz zaświadczeniem zdrowia odn. państwowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo pochodzenia musi odpowiadać wymogów podanym w § 1. ust. 3. a z zaświadczenia zdrowia winno bezsprzecznie wynikać:

a) że bydło to nie pochodzi z miejscowości lub nie stało w miejscowości, w której w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy panowała zaraza płucna i

b) że było wyprowadzone, zostało przy załadunku na kolej żelazną lub przy wypędzaniu z dotychczasowego miejsca postoju zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodlegające o zarazę płucną;

c) było to musi być przy wyładunku i po ubiciu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i z kolei do zakładu rzeźnianego albo dowieszone wprost koleją żelazną lub wozem. W ostatnim wypadku należy uniemożliwić wszelką styczność z miejscowym bydłem (konwoj. polic. na koszt stron);

d) było rogacie, odpowiadające wymogom w punkcie a, b i c tego paragrafu, a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnym piśmiennym moim zezwoleniem pod warunkiem, że na miejscu przeznaczenia podane zostanie na koszt strony dozoru weterynaryjno-policijnemu na przeciąg 3 miesięcy, licząc od dnia wyładunku.

§ 3.

Dozór weterynaryjno-policyjny będzie przeprowadzony w następujący sposób:

1) Państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadzi rejestrację wszystkich sztuk prowadzonych, zarządzając znaczenie tychże wpaleniem znaku Z (zaraza). Znaczenie ma być wykonane na lewym udzie lub odn. trwałym kolczykiem w pr. uch.

2) Właściciel albo jego zastępca jest obowiązany:

a) nie wprowadzić innego bydła do obory lub danej ubikacji, w której jest pomieszczone bydło, będące pod dozorem policyjnym;

b) nie wprowadzić bydła, będącego pod dozorem policyjnym, do innych obór lub ubikacji bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;

c) nie oddawać na rzeź bydła, będącego pod dozorem policyjnym bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;

d) zapobiec, aby obce bydło na jego dziedzinie nie mogło się przedostać;

e) natychmiast donieść miejscowej władzy policyjnej, jeśli nastąpiła śmierć lub wystąpiły podejrzanym objawy chorobowe u jakiegokolwiek bydła, znajdującego się w zagrodzie, w obrębie której znajdują się sztuki, będące pod dozorem policyjnym.

3. W nagłym wypadku może być bydło, będące pod dozorem policyjnym, poddane rzezi z konieczności, lecz należy natychmiast zawiadomić o tem miejscową władzę policyjną.

4. Na doniesienie o wystąpieniu podejrzanym objawów choroby albo o nastąpieniu śmierci lub dokonanej rzezi z konieczności, miejscowa władza policyjna obowiązana jest spowodować urzędowe zbadanie sztuki przez państwowego lekarza weterynaryjnego: badanie takie musi nastąpić także i w wypadku rzezi za pozwoleniem policji.

5. Oddanie na rzeź bydła rogatego, będącego pod dozorem policyjnym, może być dozwolone przez miejscową władzę policyjną pod następującymi warunkami i przy zachowaniu następujących środków ostrożności:

a) zwierzęta będą doprowadzone do rzeźni przez drogi nieuczęszczane przez bydło użytkowe, w razie zaś niemożności wykonania tego warunku, że będą dowieszone na wozach;

b) przy transportach z użyciem kolei, zwierzęta z zagrody do stacji załadunkowej będą dowieszone na wozach, jak również i ze stacji wyładunkowej do rzeźni. W tym wypadku winna władza policyjna porozumieć się z władzami kolejowymi, aby było transportowane nie zetknęło się z bytlem obcym, ewentl. należy przez przydzielenie konwoju policyjnemu zapobiec temu;

c) miejscowa władza policyjna miejsca uboju winna być w porę zawiadomiona o zamierzonym transporcie zwierząt; do zawiadomienia obowiązana jest władza zezwalająca na transport;

d) ubój w rzeźniach nie stojących pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego, może odbyć tylko pod nadzorem organu policyjnego;

e) w każdym wypadku uboju takich zwierząt winien państwowy lekarz weterynaryjny stwierdzić czy i które zwierzęta były obarczone zarazą płucną i w razie pozytywnym postąpić w myśl ustaw i przepisów, obowiązujących przy wybuchu zarazy płucnej.

Bydło wprowadzone z ominięciem powyższych postanowień, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, umieszczone w zupełnym odosobnieniu, zbadane na koszt właściciela przez dotychczasowego powiatowego lekarza weterynaryjnego lub traktowane jako bydło niepewnego pochodzenia, a w razie ujawnienia się danych uzasadniających podejrzenie o zarazę albo o zarażenie się, zarządzić jego zabicie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela (posiadacza) bez odszkodowania z funduszy publicznych na zasadzie § 191 V. A. V. G.

II. Legitymowanie bydła rogatego świadectwami pochodzenia.

§ 4.

1) Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydło rogacie bez względu na wiek;

a) prowadzone (pędzone, wiezione, niesione) na ubój, targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetargi i t.p.;

b) opuszczając miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub obszar innych Województw, bez względu na cel wyprowadzenia;

c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydło handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym;

d) przewożone koleją żelazną lub statkiem, musi być zaopatrzone w świadectwa pochodzenia, wydane według wzoru A.

2. Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik magistratu.

3. Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydło miejscowe i to tylko na przepisanych drukach, pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4. Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielecia ssące, będące przy matce, w wieku do 2-tych tygodni, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5. Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

a) jeżeli bydło podlega obserwacji policyjnej, zarządzanej ze względów weterynaryjno-policyjnych;

b) jeżeli u bydła dają się dostrzec podejrzanym objawy zachorowania wewnętrznego lub oznaki jakiegokolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej;

c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia względnie żądający świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydła w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydło rogate, dopoty, dopuki władza policyjna nie zarządzi co innego;

d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnym zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6. Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nie tylko bydła, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a to albo osobiście, albo przez wywiad.

Niestosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukaranie tak osoby uprawnionej do wydawania świadectw pochodzenia, jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7. Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych, zawierających każdy 100 kartek (Wzór A).

8. Oba formularze, wydrukowane na karcie zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie, a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9. Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys i t. d.) ma przechowywać zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on (sołtys) każdy zużyty zeszyt wręczyć dotychczasemu Komisarzowi Obwodowemu, a w zamian zań nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej aniżeli dwa zeszyty, tj. jeden rozpoczęty, a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz Obwodowy itd.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechowywać przez jeden rok, a potem odstawić do Starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkarutowanymi aktami. Zużyte zeszyty, odstawiono do Miejskiego Urzędu Policyjnego mają być tam składane i przechowywane w sposób przepisany dla Komisarzy Obwodowych.

10. Świadectwa pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11. W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznic to na nowym świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa, na starym zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechowywać je przez (1) jeden rok.

12. Bydłęcia rogatego nieopatrzonego przepisaniem świadectwem pochodzenia, nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp., ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnem odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i dopiero, gdy zostanie uznane za niepodlegające co do indywidualnego stanu zdrowiu, a po przeprowadzeniu dochodzeń co do jego pochodzenia, zanotować na nowym świadectwie, co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13. Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiszczać ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia (10 gr).

14. Na bydło rogata, używane w zaprzęgach względnie wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z walorem 6 mies., wystawione przez miejscową władzę policyjną.

W tym celu należy używać świadectw pochodzenia na bydło rogate (wzór A.) z tem, że

1. świadectwa te opatrzone zostaną na odwrotnej stronie klauzulą miejscowej władzy policyjnej (Kierownika Magistratu, Komisarza Obwodowego) następującej treści:

Drugostronny paszport ma ważność na 6 miesięcy, od daty wystawienia i służy dla legitymowania bydła rog. pozostającego u właściciela

. w

a używanego w zaprzęgu wzgl. wypędzanego na pastwisko poza obszarem gminy

Transportujący względnie dozorujący bydło to obowiązany jest stałe paszport ten mieć przy sobie i nim wykazać się musi wobec organów policyjnych lub innych powołanych urzędników, na ich żądanie.

. , dnia

.....
podp. miejsc. władzy polic.

2. na str. przedniej takiego, świadectwa poch. oraz na lewym odcinku pozostającym w bloku należy na górze ponad napisem „świadectwo pochodzenia” czerwonym pismem dodać „długotrwałe”.

3) a poprzez cały formularz świad. pochodzenia od lewego dolnego brzegu w kierunku prawego górnego kąta należy w czerwonym kolorze napisać:

Nie wolno używać jako legitymacji na trwałe wyprowadzenie z obszaru gminy.

4. w rub. uwagi katastru bydła należy zaznaczyć: otrzymał długotrwałe świad. pochodz. data i pod. sołtysa prowadzącego kataster, który w zwykły przepisany sposób poszczególne rubr. świad. poch. wypełnił i opatrzył swą pieczęcią i podpisem.

Jeżeli następnie właściciel bydła posiadający długotrwałe świad. poch. zamierza na stałe wyprowadzić z gminy (sprzedać wzgl. oddać komukolwiek względnie ubić) jest obowiązany zwrócić posiadane długotrwałe (świad. pochodzenia sołtysowi prowadzącemu kataster; tenże winien je przechować i wydać zwykłe świadectwo pochodzenia, jak na inne miejscowe bydło sprzedawane wzgl. wyprowadzone na stałe z gminy.

Po upływie 6 miesięcy od daty otrzymania długotrwałego świad. poch. winien właściciel, je również zwrócić sołtysowi, prowadzącemu kataster i pobrać nowe długotrwałe świad. poch. i postąpić w sposób wyżej pod 1 — 3 podany.

W razie zagubienia takiego świadectwa pochodzenia winien to właściciel w przeciągu 24 godzin zgłosić miejscowej władzy policyjnej, która zadecyduje, odn. wydania nowego długotrwałego świad. pochodz. W razie podejrzeń o nadużycia należy ewentl. przeprowadzić dochodzenia i stosownie do wyniku zadczydować.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 5.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą się wystawiło świadectwo zdrowia dla wywozu ich kolejną na stałe lub czasowo i każda sztuka deprowadzona na targ, musi być opatrzona na koszt strony marką uszną na lewem uchu, a w braku ucha lewego na uchu prawem. O ile bydlę jest znaczone trwałym kolczykiem, nie podlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotowuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany.

Urzędowej marki usznej wzgl. kolczyka zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osiągnie swego miejsca przeznaczenia, o ile nie jest się do tego upoważnionym. Tyczy się to przede wszystkim posiadacza bydła, który jes w pierwszej linii odpowiedzialnym za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany on jest przedstawić bydlę i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do przeznaczenia bydła, a nadto, jeżeli bydlę zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz najpóźniej do 48 godzin celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odpowiedniego urzędnika uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia lub świadectw zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotnie bydlę było oznaczone marką uszną i po odpowiednim zaznaczeniu tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawem, o ile bydlę pierwszą markę miało w uchu lewem.

Wyjątek od kolczykowania stanowią cielęta nie starsze nad 2 tygodnie (brak pączków rogowych wzgl. zgrubienia w skórze w miejscu rogów.)

Zużyte wskutek uboju znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom (ogładaczom) mięsa, którzy winni je przechowywać w sposób wykluczający nadużycia, odprowadzając je okazjnie każdego roku w ciągu miesiąca stycznia za rok ubiegły odpowiednim Starostom, a w miastach Bydgoszczy, Gnieźnie, Inowrocławiu i Poznaniu odn. Prezydentom tych miast, celem odpowiedniego ich zniszczenia (n. p. przepalenia w ogniu). Pierwsze odprowadzenie odn. kolczyków należy uskutecznić w styczniu 1928 roku za lata ubiegłe.

IV. Kataster bydła rogatego.

§ 6.

1. Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B. (wzór B)

2. Druki, potrzebne na kataster bydła rogatego, wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp. spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść kosztą sprawienia nowych druków (katastru)

3. Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie.

4. Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewentualnie książki przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronnic,

obliczoną na 3 lata, stronnicze zaopatrzyć bieżącymi (porządkowymi) liczbami. Ilość kartek i stronnic ma być stwierdzona na zeszycie przez właściwego Komisarza Obwodowego. Po zupełnem zużyciu formularzy, zawartych w zeszycie, należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagą:

„Zakończono“

....., dnia 192... r.
(nazwa miejscowości)

(Pieczęć urzędowa)

Prowadzący kataster:
(nazwisko)

a istniejący w tym czasie stan rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przed stawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu Komisarzowi Obwodowemu, celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt zużyty jeszcze przez 5 lat.

Każdy posiadacz bydła rogatego obowiązany jest podać celem wpisania do katastru według pouczenia podanego na wzorze) wszystko bydlę rogate, a cielęta najpóźniej do 2-tych tygodni brak pączków rogowych lub zgrubienia skóry w miejscu rogów), wypełniając dokładnie i sumiennie wszystkie rubryki, następnie utrzymać go w ścisłej ewidencji i tym celu uwidocznic w nim każdy przyrost i ubytek w stanie bydła rogatego z uwzględnieniem postępowania z bydlęm rogiem, przybyłem ewentualnie z poza obszaru Województwa Poznańskiego (l) (§1).

6. Należy również uwidocznic zawsze w katastrze w odpowiedniej rubryce przyczynę ubytku względnie przyrostu, t. j. czy ubytek powstał np. z powodu sprzedaży, padnięcia, uboju, rzezi z konieczności itp. względnie przybytek z powodu własnego przychówku kupna itp. i w tym ostatnim wypadku powołać dokument (świadectwo pochodzenia), na podstawie którego wprowadzono bydlę, oraz adres sprzedawcy, a nadto zanotować ewentualnie znak, którym oznaczone jest zwierzę. Tak samo trzeba zanotować w odpowiedniej rubryce, jeśli na bydlę wydano świadectwo pochodzenia. Jeżeli bydlę wprowadzono do gminy, należy na odwrotnej stronie świadectwa pochodzenia zapisać L. i str. katastru, na której wpisano odnośne bydlę i zatrzymać dostarczone świadectwo pochodzenia, przechowując je przez 1 rok.

7. Każdy posiadacz bydła rogatego na obszarze Województwa Poznańskiego winien o każdej zmianie w stanie posiadanego bydła donieść w ciągu 48 godzin prowadzącemu kataster bydła i podać sumiennie i dokładnie czas i przyczynę zmiany, przedstawiając ewentualnie dokumenta (świadectwa pochodzenia) na przyroście zwierzę.

8. Sołtys względnie osoba upoważniona do prowadzenia w ewidencji katastru jest na osobne zarządzenie Wojewody Poznańskiego obowiązana obejrzeć każde bydlę i sprawdzić jego tożsamość, zanim je wpisze do katastru, a posiadacz winien je przyprowadzić i przedstawić tej osobie. W miastach może być zmienione to postępowanie o tyle, że kierownik Magistratu może na prośbę posiadacza spowodować obejrzanie zwierzęcia na obejściu posiadacza na jego koszt.

9. Do wykonywania nadzoru nad prowadzeniem w ewidencji katastru bydła obowiązani są państwowi lekarze weterynaryjni, Komisarze Obwodowi, a organa policji państwowej winny im być pomocne. Prowadzący kataster ma im na ich żądanie uprzyścić wykonanie tego obowiązku. Kataster bydła rogatego każdej gminy winien być conajmniej 1 raz

w pół roku skontrolowany przez organa miejscowej władzy policyjnej przy równoczesnym sprawdzeniu bycia zarejestrowanego.

Wykonanie rewizji należy uwidocznic zawsze w katastrze na karcie tytułowej.

V. Wchodzenie do cudzych obór.

§ 7.

1. Rzeźnikom i handlarzom bycia zabrania się wchodzenia do obór cudzych.

Bydło rogatego handlowego lub rzeźnego, t. j. bycia znajdującego się w obrocie handlowym lub nabytego przez rzeźnika celem uboju, nie wolno pod żadnym pozorem dopuścić do wstawienia ani umieszczania gdziekolwiek, aniżeli w oborach handlowych, odpowiadających wymogom weterynaryjno-policyjnym (§§ 54, 55, 56 V. A. V. G. powoł. przepisów wyk.) względnie w oborach zakładów rzeźniarskich. Odnosi się to także do bycia rogatego, oddawanego na opas. W wypadkach jednak godnych uwzględnienia może właściwe starostwo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego pozwolić na postawienie na opas (wypas) takiego bycia w innej oborze, jeżeli ona odpowiada wymogom higieny, da się łatwo oczyścić i odrąbać, oraz jeżeli istnieją warunki i będzie zapewnione, że ostrożności wykluczające ewentualne przeniesienie się zarazy na bydło miejscowe. (Osobna obsługa, osobny wodopój i osobne pastwisko).

VI. Nabywanie bycia tak zwanym sposobem domokrażnym lub poza targowicą.

§ 8.

1. Zakazuje się sprzedawania i kupna bycia rogatego, chodząc od miejscowości do miejscowości, od zagrody do zagrody.

Zakaz ten nie narusza prawa kupna bycia rogatego w zagrodzie wskutek zamówienia. Zamówiony winien jednak przed udaniem się do zagrody, do której go zamówiono celem kupna bycia, zgłosić się u organu uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia (sołtysa, naczelnika obszaru dworskiego), przedstawić mu zamówienie i dopiero gdy od niego uzyska zgodę na piśmie na udanie się do danej zagrody, której tenże ma udzielić, jeśli niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej, może się do danej zagrody udać i bydło nabyć.

2. Sprzedający ma obowiązek przed wpuszczeniem handlarza bycia do zagrody zażądać legitymowania się, pisemnego zezwolenia, podanego pod 1. ust. 2.

3. Każde nowonabyte bydło winno być w zagrodzie nabywcy postawione w odosobnieniu przy osobnej obsłudze doju, osobnym karmieniu i pojeniu na przeciąg 6 tygodni; na wyjątki zezwolić może miejscowa władza policyjna.

VII. Pędzenie bycia przez większe przestrzenie.

§ 9.

Bydło z miejscowości pochodzenia, ze stacji wyladowania lub targu wolno pędzić przy ścisłym przestrzeganiu obowiązujących przepisów weterynaryjno-policyjnych, tylko do miejscowości, odległych od stacji wyladowania względnie miejscowości wystawienia świadectwa pochodzenia względnie miejscowości targowej najdalej 30 km., przy czym bydło tego nie wolno dopuszczać do jakiegokolwiek styczności z innym bydłem, ani też nie wolno wstawiać do obcych zagród bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej.

Zakazuje się transportowania (wozem lub pieszo) bycia rogatego na całym obszarze Województwa Poznańskiego nocą bez osobnego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej, zaznaczającego pisemnie w dotyczącym świadectwie pochodzenia. Jako noc uważa się czasokres pół godziny po zachodzie słońca aż do pół godziny przed wschodem słońca. Bydło napotkane wbrew niniejszym postanowieniom podlega rygorom, podanym w § 3. ust. ostatni.

VIII. Przyjmowanie i przewóz bycia rogatego kolejami.

§ 10.

1. Zarządza się co do załadowania bycia rogatego na kolejach żelaznych na terytorium tutejszego Województwa co następuje: Bydło rogate przed załadowaniem na kolej, zbadane być musi przez państwowego lekarza weterynaryjnego, opatrzone być winno jednosciskowymi przepisami świadectwami pochodzenia oraz w przepisane kolczyki, podane w świadectwie pochodzenia, ponadto musbyć kryte świadectwem zdrowia, wydanem przez państwowego lekarza weterynaryjnego tego powiatu, w którym położona jest stacja kolejowa (biura stacyjnej).

2. W obrębie Województwa Poznańskiego nie wolno bez specjalnego zezwolenia Wojewody Poznańskiego skierować bycia rogatego do innej stacji odbiorczej, aniżeli tej, do której je pierwotnie nadano i w liście przesyłkowym wymieniono.

Odnosi się to także do bycia nadanego na tutejszym obszarze, a będącego już w obrocie kolejowym poza obrębem Województwa.

3. Bycia hodowlanego, transportowanego kolejną żelazną, nie wolno dopuszczać do styczności bezpośredniej lub pośredniej z innym bydłem, transportowanym na kolei. Naczynia pojowe winne bydło to mieć oddzielne, nie używane dla innego bycia podczas transportu.

IX. Dozór weterynaryjno-policyjny na targach na bydło, zakaz handlu poza targowicą, rejestracja bycia odpędzonego z targu.

§ 11.

1. Wszelkie ulgi co do nadzoru weterynaryjnego targów i jarmarków na bydło rogate cofa się.

2. Wszystkie targi i jarmarki na bydło rogate podlegają dozorowi powiatowych lekarzy weterynaryjnych. Każde bydło bezpośrednio przed wpuszczeniem na targowicę podlega zbadaniu tak co do stanu zdrowia jak i pochodzenia, czego wynik musi być zaznaczony na dotyczącym świadectwie pochodzenia.

3. Zwierzęcia podejrzanego, czy to co do stanu zdrowia, czy pochodzenia, nie wolno pod żadnym warunkiem wpuścić na targowicę, lecz należy je natychmiast odosobnić i postąpić zniem w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów.

4. Co do urządzenia targowic, obrotu na nich obowiązują postanowienia §§41—53, przytoczonych wyżej przepisów.

5. W miejscowości targowej i bezpośrednio sąsiadujących zabranie się sprzedaży i nabywania bycia rogatego w dniu targu (jarmarku) poza targowicą na bydło.

Zakazuje się przedsięwzięcia i dopuszczenia szczepień z powodu zarazy płucnej bez specjalnego pisemnego pozwolenia Województwa Poznańskiego i to pod warunkami i w granicach, które przepisze. (§ 198 powołanych przepisów wykonawczych Rady Zw. Rz. Niem.).

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15-go października 1927 roku. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia wydane w związku z zarazą płucną (tut. Licz. dz. 1872/23-L D., z dnia 16-go marca 1923 r. (Dz. Urz. Woj. Poz. No. 13, poz. 239, z dnia 31-go marca 1923 r. Licz. dz. 2500/25-Zp., z dnia 24-go czerwca 1925 r. (Dz. Urzęd. Woj. Pozn. No. 28, poz. 363) z dnia 11-go lipca 1925 r. (oraz L. Dz.: 407/27. Zp. z dnia 30-go marca 1926 r. oraz Licz. dz. 60/27-Zp. z dnia 20-go stycznia 1927 roku.

Przekroczenie przepisów tego rozporządzenia będą karane po myśli działu III. przepisy karne § 74 i nast. powołanej na wstępie ustawy pomorowej z dnia 26-go czerwca 1909 roku przy zastosowaniu § 191 przep. wykon. do ustawy pomorowej z 1-go maja 1912 r. (R. i St. Urz.), tj. zastosowania odmowy odszkodowania na wypadek zarządzonego uboju policyjnego lub padnięcia bydła z powodu zarazy płucnej po myśli § 72 V. G.

Poznań, dnia 5-go września 1927 r.

Wojewoda:

L. dz. 800/27-Zp.

wz. Nikodemowicz.

Powyższe rozporządzenia Pana Wojewody podaje do ogólnej wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Śrem, dnia 28. września 1927 r.

Starosta

L. dz. 8823/27. 4.

Wilczek.

Województwo Poznańskie. Wzór B. Do L. dz. 800/27-Zp

Kataster bydła rogatego

zawiera stronice oraz jeden imienny spis posiadaczy bydła rogatego i arkusz ewidencyjny wprowadzonego z poza obszaru Województwa Poznańskiego. Gmina (obszar dworski) powiat Komisarjat obwodowy w Sporządzono dnia 192 Prowadzący kataster bydła Stwierdziłem dnia 192 Komisarz Obwodowy (Pieczęćka)

Wskazówki:

- 1) Zeszyt (książkę) katastru należy spaginować.
- 2) Dla każdego posiadacza bydła wyznaczyć odpowiednio do ilości bydła ilość stronicy i na pierwszej wpisać nazwisko, imię i zawód. Liczba stronicy z nazwiskiem musi być podana w spisie imiennym posiadaczy bydła przy nazwisku. W razie przeniesienia na inne miejsce w katastrze trzeba podać przy końcu starej stronicy liczbę nowej stronicy, na którą przeniesiono i zanotować ją także w spisie imiennym.
- 3) Wpisywać należy między liniami a wiek podać liczbą arabską.
- 4) W rubryce 5 trzeba wpisać jak najdokładniej wszystkie słowa, liczby i znaki wciśnięte na marce usznej. W razie nakładania marki równocześnie z wpisaniem jej znaków do katastru jest praktyczniej najprzód odczytać i wpisać znaki marki a następnie bezpośrednio potem markę założyć.
- 5) Opis podany w rubryce (6-tej) maść i znamiona należy wypełnić dokładnie; określenie np. w rodzaju „biała czerwona” jest niewystarczające.

PRZYKŁADY:

Imię, nazwisko, nr. domu i zawód właściciela

Licz. bież. pozycja	Dzień miesiąc i rok wpisania do katastru	Wiek (lat)	Płeć (buhaj, wół, krowa, jałówka, itp.)	Znaki marki usznej	Maść i znamiona	Świadcstwo pochodzenia	
						Data	Miejscowość
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	1. X. 1923	4.	Krowa	Pow. Międzychód I. Nr. 32	Czerwona, biała podbrzusze białe nogi		
2.	,	3.	Wół	Jak wyżej Nr. 33	Czarno srokaty, przednie nogi białe, blizna na lewej łopacie		
3.	16. X. 1923	1 1/2	Jałówka	Pow. Szamotuły II. Nr. 134	Ciemno popielata z białą głową	15. X. 1923	Jastrowo lp. 401
4.	20. X. 1923	4.	Buhaj	Pow. Nowy-Tomyśl III. Nr. 31	Czarny z białą głową i krótszym rogami lewym	17. X. 1923	Lwówek lp. 115
5.	4. I. 1924	3 miesięczne	Cieliczka	Pow. Międzychód II. Nr. 1021	Czerwona biała nogi przednie		
6	10. I. 1924	2.	Buhajek	J. w. Nr. 973	Czarny z białą głową		

6) Rubryki 7 i 8 (Świadcstwo pochodzenia) należy wypełnić tylko wtenczas, jeżeli wpisuje się do katastru nowowstawioną sztukę, pochodzącą z innej miejscowości. Wpisując nowowstawione bydło pochodzące z tej samej miejscowości, nie wypełnia się rubryki 7 i 8 (o ile się wypełnia rubrykę 7 i 8) (Świadcstwo pochodzenia), musi się wtedy uwzględnić zawsze rubryki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 9 i 10. Wszelki ubytek trzeba wpisać pod osobną liczbą porządkową pozycją, wypełniając dokładnie odpowiednie rubryki.

7) W rubrykach 9 i 10 (wprost) należy podać w razie przyrostu z przychowku, datę urodzenia, urodziło się u posiadacza, w razie zaś nabycia datę wstawienia na obejście oraz imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, od której zwierzę nabyto (otrzymano).

8) W rubrykach 11 i 12 (ubytek) trzeba podać datę i przyczynę ubytku a więc np. „padło” lub „zabiło” sprzedano, darowano a tylko w ostatnich wypadkach wpisać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której sprzedano, dano itp. ubyła sztukę.

9) Zaznaczając ubytek bydła w rubrykach 11 i 12-tej (ubytek) trzeba przekreślić starannie jedną kreską zapiski co do tej sztuki w rubrykach 1 — 8 tak, aby przekreślone zapiski pozostały jeszcze czytelne (patrz na przykłady na stronie odwrotnej).

10) w rubryce 13 należy wpisać datę wydania świadectwa pochodzenia oraz liczbę porządkową wydanego świadectwa.

11) Ubytek sztuk bydła, na które wydano świadectwo pochodzenia celem sprzedania ich na targu, jarmarku zanotować należy w rubrykach 11 i 12 dopiero wtedy, gdy posiadacz wymieniony w katastrze ubytek ten zgłosi.

12) Zeszyt (książkę) katastru należy utrzymywać czysto i na żądanie organów kontrolnych przedstawić tymże. Wszelkie wpisy i przekreślenia należy czynić afamentem. Wskrobań zapiszków zabrania się. Zmiany dopuszczalne są tylko o tyle, o ile przekreślone zapiski zostaną czytelne.

W dniu 17 października 1927 r. o godzinie 8-mej rano odbędzie się w Śremie na targowisku koło Hotelu Bazar przegląd ogierów prywatnych dla wszystkich miejscowości tutejszego powiatu przez Wojewódzką Komisję Kwalifikacyjną.

Na przegląd winny być doprowadzone:

- 1) wszystkie ogiery, które z wiosną 1928 r. ukończą 3 lata
- 2) wszystkie ogiery pominięte w spisach ubiegłego roku
- 3) wszystkie ogiery które w roku ubiegłym spisa no a właściciele ich nie doprowadzili
- 4) wszystkie ogiery które w ubiegłym roku zakwalifikowano do kat. II i III.

Wyżej wymienione ogiery powinny być doprowadzone na przegląd pod osobistą odpowiedzialnością sołtysów gminnych i przełożonych obszarów dworskich.

Natomiast nie potrzeba doprowadzać ogierów raz odrzuconych oraz ogierów kwalifikowanych do kat. I.

Powyższe podadzą Panowie Burmistrzowie, sołtysi i przełożeni obszarów dworskich do wiadomości w sposób na miejscu przyjęty.

Śrem, dnia 28 września 1927 r.

L. dz. 9113/27.e7.

Starosta

Wilczek.

Przyrost		Ubytek		Data wydania i liczba porządkowa Lp. świadectwa pochodzenia	Uwagi:
Data	Od kogo i skąd nabyto lub własny przychówek	Data	Dokąd i dokąd lub z powodu uboju padnięć		
9	10	12	12	13	14
		20. X. 1923	Sprzedano Janowi Cabanowi w Sierakowie	20. X. 1923 Lp. 175	
16. X. 1923	Od Piotra Szylskiego z Jastrowa				Kupiono na targu w Szamotach. 15 X. 1923.
17. X. 1923	Od Władysława Słowika	14. XII. 1923	Poddano rzezi		
4. X. 1923	Urodziła się u posiadacza			2. II. 1924	
10. X. 1923	Kupiony w miejscu od Jaśka Dziuby Lp. kat.				

L. p.

Liczba katastru bydła rog.

Znak marki usznej

Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydle	
Imię, nazwisko, zawód i adres posiadacza wyprowadzającego bydle	
Dokładny opis bydlęcia (pleć, wiek, maść, użytkowość, szczególne znamiona itp.)	
W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza xx tp. — nr. domu	
Prowadzi się bydlę do	
w celu	
Wydal dnia 192	

ŚWIADECTWO POCHODZENIA.

Świadectwo pochodzenia.

L. p.

Liczba katastru bydła rog.

Znak marki usznej

Województwo Poznańskie :

Powiat

Komisarjat obwodowy

Gmina (bszar dworski)

Imię, nazwisko i adres osoby, z której obory pochodzi bydle	
Imię, nazwisko, zawód i adres właściciela wyprowadzającego bydlę	
Dokładny opis bydlęcia (pleć, wiek, maść, użytkowość, szczególne znamiona i t. p.)	
W chwili wydania świadectwa pochodzenia przebywało w oborze, w stajni handlarza xx itp. — nr. domu.	
Prowadzi się bydlę do	
w celu	
Poświadczam, że bydlę oglądnęto, uznano za niepodważane o za- razę i niema przeszkody weterynaryjno-policyjnej wyprowadzenia z gminy, dopuszczenia go do obrotu. Świadectwo to ważne jest 10 dni, wliczając dzień wydania. dnia miesiąca 192 miejscowość słowami słowami Pieczęć urzędowa Podpis wydającego świadectwo pochodzenia.	

UWAGI: 1. Na podstawie pochodzenia, które jest wolne od opłaty stempłowej nie wolno samowolnie robić żadnych poprawek, nie wolno nie przekreślać ani wy-
skrobać. Kto fałszuje świadectwo pochodzenia, staje się winnym sfałszowania do-
kumentu publicznego.

2. Świadectwo pochodzenia ma być zawsze tam, gdzie jest zwierzę, na które opiewa, zatem winna je mieć przy sobie osoba prowadząca zwierzę, z wyjątkiem wypadków przewożenia koleją lub statkiem. Wtedy świadectwo ma być dołączone do listu przesyłkowego.

3. Świadectwo pochodzenia zwłaszcza na bydlę nabyte do dalszego trzymania lub chowu trzeba zawsze przechować dobrze, aby w razie potrzeby można było wykazać pochodzenie bydlęcia.

4. Za każde świadectwo pochodzenia należy uiścić do rąk wydającego 10 [dzie-
sieć] groszy.

Dział nieurzędowy.

**Zakupuje kuropatwy,
zające, rogacze**

płace za młode kuropatwy 3.60 zł

„ „ stare „ 2.20 „

„ „ zające 7.25 „

„ „ 1 kg. rogacza 2.60 „

**Dom Delikatesów
St. Wański**

Telefon 38.

Śrem

Telefon 38.

Spichlerz

duży, obszerny

nadający się na handel zboża etc.

od zaraz korzystnie do wynajęcia. Zgłoszenia przyjmuje

Czesław Gałęcki, Śrem Telefon 57.

Formularze Funduszu Bezrobocia

Deklaracje składek za fizycznych

„ „ „ umysłowych

Zaświadczenie pracy

„ „ rodzinne

są na składzie

Drukarnia Centralna, Śrem